

Stedet for at tage over Middelfart; det vilde dog neppe være saa betydeligt, da det som bekendt især er den lokale Trafik, der betaler sig ved Jernbanerne.

Winter Det er kun nogle saa Bemærkninger, jeg skal tillade mig, efter at der allerede har været talt saameget om Sagen, og der næsten ikke er et eneste Punkt, uden at det allerede har været omhandlet. Jeg vilde kun bemærke, at det erede Medlem for Svendborg (S. N. Hansen) ytrede nogen Tvivl om, hvor vidt der skulde foreligge Forslag, med Hensyn til de Baner, som her ere bragte paa Dntale, men det er jo dog udtryffeligt udtalt i Motiverne, at der netop foreligger Forslag med Hensyn til saadanne og Andragender derom, og at der er sammentrakt Sumner for at fremme Værket paa de forskjellige Steder, navnlig paa de Steder, som ligge i Sjælland, og jeg skal især nævne Gena og Randers. Sagen har jo i længere Tid været Gjenstand for offentlige Møder og Forhandlinger af en Komité, nedsat af de forskjellige Egne. Jeg vilde gjøre en Bemærkning med Hensyn til en Yttring, som fremkom fra det samme erede Medlem. Han sagde, at han troede, at det var det helbigste, at hver af Banerne kom til at foreligge i et særskilt Lovforslag. Deri tror jeg, at det erede Medlem i høi Grad har Ret. Der er noget Færligt for Lovgivningsmagtens Stilling, naar et Lovforslag omfatter Baneanlæg i forskjellige Egne af Landet. Den staar da ikke saa frit og kan ikke være vis paa, at det blot er selve Sagen, der gjør sig gjældende med Hensyn til Omstændigheden af hver af disse Baner. Der kan meget godt tænkes Tilfælde, og naar jeg erindrer mig, hvad der er passeret tidligere, kan jeg godt sige, at det er ganske vist, at der kan være Tilfælde, hvor en Overenskomst mellem de forskjellige Interesser, som ere repræsenterede her, kommer til at gjøre sig gjældende paa en Maade, som maasse ikke er den ønskeligste for Lovgivningsmagtens Stilling i det Hele taget. Jeg siger altsaa, at jeg tror, at det erede Medlem har Ret deri, ikke at tale om, at naar den enkelte Bane bliver omhandlet i sit særlige Lovforslag, er det jo aabenbart, at Alt, hvad der deri forekommer, passer netop paa dette Tilfælde, hvormod der, naar man samler forskellige Baneanlæg i eet Lovforslag, vil kunne findes Bestemmelser, som ikke passe paa alle Tilfælde og derfor mulig kunne give Anledning til Tvivl med Hensyn til det enkelte Baneanlæg. I den Henseende er jeg ganske enig med den erede Folkethingsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds. — Naar jeg ser paa de tre Anier, som her ere foreslaaede, saa stiller det sig for mig saaledes, at der, set fra Statens Standpunkt, er høist forskjellige Interesser tilstede. Jernbanen fra Dente over Rørndrup til Svendborg forekommer mig at være et meget vigtigt Anlæg, set fra Statens Side,

og det ikke blot med Hensyn til Banens Rentabilitet, men ogsaa med Hensyn til Forbindelsen mellem Midten af Den og dens Sydfide; ja, man kan vel endog tænke sig, at en saadan Bane kunde have en vis Vigtighed med Hensyn til Landets Forsvar. Jeg for mit Vedkommende maa sige, at naar der overhovedet fra Statens Side skal gjøres Noget med Hensyn til Anlægget af en Bane i denne Egn, da maa Dente absolut være det ene Udmundingspunkt; ellers vil jeg ikke være med til at give nogenformelt Begunstigelse til et saadant Baneanlæg. Naar vi derimod se paa Randers—Genaabanen, saa forekommer det mig, at det maa være Staten ligegyldigt, enten denne Bane kommer til at udmunde i Randers, Langaa eller i Hinnerup. Naar Sagen dog hovedsagelig skal fremmes ad privat Veie, bliver et væsentligt Spørgsmaal dette, hvem det er, der fra privat Side vil tilskyde Midlerne til at udføre Anlægget; men i saa Henseende har jeg ikke hørt, at der fra Beboerne omkring Hinnerup eller Langaa er gjort noget Særdeles, og det er min Tanke, at Sagen slet ikke havde været fremmet saa vidt, som den er, hvis ikke netop Randers havde været draget med ind i den. Ser jeg hen paa selve Egnen, saa finder jeg, at Randers er et naturligt Udmundingspunkt for den paagjældende Egn, der væsentlig er henvist til der at skaffe sig en stor Del af sine Fornødenheder og vanskeligt kan antages at ville tage til Hinnerup for at skaffe sig dem, og naar det navnlig er ved private Midler, at et saadant Anlæg skal komme i Stand, da maa Egnens Lary i en særdeles Grad komme i Betragtning. Jeg kan ganske vist ikke i og for sig have noget imod, om man sætter: „fra Gena til et Punkt paa Hovedbanen“, men jeg er overtydet om, at dette Punkt alligevel vil blive Randers, og derfor ser jeg ikke, at det gjør nogen Skade, at man i saa Henseende lader staa, hvad der staar i den erede Ministers Lovforslag. Jeg har ikke læst de Andragender, der ere indkomne til Regjeringen fra dem, der have taget Sagen angaaende Randers—Genaabanen i deres Haand, men jeg holder mig overbevist om, at det Andragende, som den erede Indenrigsminister har støttet sig til, ikke gaar ud paa, at Jernbanen ogsaa skal kunne udmunde i Langaa eller Hinnerup; ellers maatte jeg kende Forholdene i denne Egn meget dårlig. Se vi dernæst hen til den tredje Bane, nemlig den fra Silkeborg til Herning, saa vil jeg sige, at de, der ere Skyld i, at Længdebanen i Sjælland for en væsentlig Del blev gjort til en Rystbane, have gjort det nødvendigt, at man maa fremhjælpe en Bane af den Art som den, her er Tale om. Det er jo saa, at den paagjældende Egn er den bedste Egn i Landet, men det er dog en Egn, som ikke er uden Hjælpekilder, og hvor der meget vel kan fremskaffes en Befolkning af nogen Betydning, naar dens Kommunikationsmidler blive forbedrede. Var Hovedbanen, saale-